

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 13 marca 2018 r.
(OR. en)

6533/18

**Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0034 (NLE)**

**RECH 84
MED 5
AGRI 104
MIGR 28
RELEX 165
MA 4**

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: Umowa o współpracy naukowo-technicznej między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim, określająca warunki uczestnictwa Królestwa Marokańskiego w partnerstwie w dziedzinie badań i innowacji w regionie Morza Śródziemnego (PRIMA)

UMOWA
O WSPÓŁPRACY NAUKOWO-TECHNICZNEJ
MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ
A KRÓLESTWEM MAROKAŃSKIM,
OKREŚLAJĄCA WARUNKI UCZESTNICTWA
KRÓLESTWA MAROKAŃSKIEGO
W PARTNERSTWIE W DZIEDZINIE BADAŃ I INNOWACJI
W REGIONIE MORZA ŚRÓDZIEMNEGO (PRIMA)

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią”,

z jednej strony,

oraz

Królestwo Marokańskie, zwane dalej „Marokiem”,

z drugiej strony,

zwane dalej „Stronami”,

MAJĄC NA UWADZE, że Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony¹, który wszedł w życie w dniu 1 marca 2000 r., przewiduje współpracę naukową, techniczną i technologiczną;

MAJĄC NA UWADZE, że Umowa między Wspólnotą Europejską a Królestwem Marokańskim o współpracy naukowo-technicznej, która weszła w życie w dniu 14 marca 2015 r., ustanawia formalne ramy dla współpracy Stron w dziedzinie badań naukowych i technicznych;

¹ Dz.U. UE L 70 z 18.3.2000, s. 2.

MAJĄC NA UWADZE, że proces prowadzący do utworzenia partnerstwa w dziedzinie badań i innowacji w regionie Morza Śródziemnego („PRIMA”) rozpoczął się w 2012 r. podczas Eurośródziemnomorskiej konferencji na temat nauki, technologii i innowacji w Barcelonie, której uczestnicy uzgodnili, że uruchomią odnowione partnerstwo w dziedzinie badań naukowych i innowacji oparte na zasadach współodpowiedzialności, wspólnego interesu i obopólnych korzyści;

MAJĄC NA UWADZE, że Maroko odgrywa aktywną rolę w tym procesie i w piśmie z dnia 26 września 2014 r. formalnie wyraziło swoje zobowiązanie do wniesienia wkładu finansowego w PRIMA;

Mając Na Uwadze, że w grudniu 2014 r. kilka państw członkowskich Unii wraz z państwami trzecimi, w tym Marokiem, przedłożyło Komisji Europejskiej propozycję „wspólnego programu PRIMA”;

MAJĄC NA UWADZE, że decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1324¹ uregulowano warunki uczestnictwa państw członkowskich Unii i państw trzecich stowarzyszonych w ramach Horyzontu 2020 - programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) (zwanego dalej „Horyzontem 2020”), które są państwami uczestniczącymi tej inicjatywy, w szczególności w zakresie ich zobowiązań finansowych i udziału w strukturach zarządzania tej inicjatywy;

¹ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1324 z dnia 4 lipca 2017 r. w sprawie uczestnictwa Unii w partnerstwie w dziedzinie badań i innowacji w regionie Morza Śródziemnego (PRIMA) podjętym wspólnie przez szereg państw członkowskich (Dz.U. L 185 z 18.7.2017, s. 1).

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z decyzją (UE) 2017/1324 Maroko ma stać się państwem uczestniczącym w PRIMA z zastrzeżeniem zawarcia z Unią umowy międzynarodowej o współpracy naukowo-technicznej, określającej warunki jego uczestnictwa w PRIMA;

MAJĄC NA UWADZE, że Maroko wyraziło chęć przystąpienia do PRIMA jako państwo uczestniczące na równi z państwami członkowskimi Unii i państwami trzecimi stowarzyszonymi w ramach programu „Horyzont 2020”, uczestniczącymi w PRIMA;

MAJĄC NA UWADZE, że do uregulowania praw i obowiązków Maroka jako państwa uczestniczącego w inicjatywie PRIMA potrzebna jest umowa międzynarodowa między Unią a Marokiem,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

ARTYKUŁ 1

Cel

Celem niniejszej Umowy jest określenie warunków dotyczących udziału Maroka w partnerstwie w dziedzinie badań i innowacji w regionie Morza Śródziemnego („PRIMA”).

ARTYKUŁ 2

Warunki udziału Maroka w PRIMA

Maroko uczestniczy w PRIMA na warunkach określonych w decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1324. Strony realizują zobowiązania określone w decyzji (UE) 2017/1324 oraz wprowadzają stosowne środki, w szczególności poprzez świadczenie wszelkiej niezbędnej pomocy w celu zapewnienia stosowania art. 10 ust. 2 oraz art. 11 ust. 3 i 4 tej decyzji. Strony dokonują szczegółowych ustaleń dotyczących pomocy, gdyż ustalenia takie mają zasadnicze znaczenie dla ich współpracy w ramach niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 3

Terytorialny zakres stosowania

Terytorialny zakres stosowania niniejszej Umowy odpowiada terytorialnemu zakresowi stosowania określonego w Układzie eurośródziemnomorskim ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony.

ARTYKUŁ 4

Podpisanie i tymczasowe stosowanie

Niniejszą Umowę stosuje się tymczasowo począwszy od daty jej podpisania.

ARTYKUŁ 5

Wejście w życie i okres obowiązywania

1. Strony zatwierdzają niniejszą Umowę zgodnie ze swoimi procedurami.
2. Niniejsza Umowa wchodzi w życie w dniu, w którym obie Strony powiadomią się wzajemnie na piśmie kanałami dyplomatycznymi o zakończeniu procedur, o których mowa w ust. 1.

3. Umowa pozostaje w mocy dopóty, dopóki obowiązują przepisy decyzji (UE) 2017/1324, chyba że zostanie wypowiedziana przez którąkolwiek ze Stron zgodnie z art. 6.

ARTYKUŁ 6

Wypowiedzenie

1. Każda ze Stron może rozwiązać niniejszą Umowę w dowolnym czasie w drodze pisemnego zawiadomienia drugiej Strony o zamiarze jej rozwiązania.

Wypowiedzenie staje się skuteczne po upływie sześciu miesięcy od daty otrzymania pisemnego zawiadomienia przez adresata.

2. Projekty i działania będące w trakcie realizacji w momencie rozwiązania niniejszej Umowy będą kontynuowane do ich ukończenia na warunkach określonych w niniejszej Umowie.

3. Strony określają za obopólną zgodą inne skutki rozwiązania Umowy.

ARTYKUŁ 7

Rozstrzygnięcie sporów

W odniesieniu do wszelkich sporów związanych ze stosowaniem lub wykładnią niniejszej Umowy zastosowanie ma procedura rozstrzygnięcia sporów określona w art. 86 Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony.

Niniejszą Umowę sporządza się w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i arabskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.